

ВЕЧІРНІ ВВ ІСТІ

24(565),
16-22 липня 2018 р.

ЩОБ ПОВЕРНУТИ МИР В УКРАЇНУ,
ПОТРІБНА ПОТУЖНА АРМІЯ

стор 2

РИНОК ГАЗУ.
ГАЛЬМУЄМО?

стор 4

АГРАРНИЙ ДЕНЬ.
ЧИ НЕ ЄДИНИЙ НА РІК

стор 5

**ІСНУЄ ЗАБОРОНА НА ЗАПРОШЕННЯ
ЛІДЕРА «БАТЬКІВЩИНИ»
НА БІЛЬШІСТЬ ТЕЛЕКАНАЛІВ.
ЦЕ ПОВ'ЯЗАНО З ТИМ,
ЩО ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА
Є ЛІДЕРОМ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ
РЕЙТИНГІВ В ОПИТУВАННЯХ
АБСОЛЮТНО РІЗНИХ
СОЦІОЛОГІЧНИХ СЛУЖБ**

Інформаційний простір України наразі сильно лихоманить: зростають ризики впровадження цензури на тлі посиленого політичного тиску на засоби масової інформації. Лише за останні кілька тижнів ми стали свідками безлічі скандалів, пов'язаних із роботою мас-медіа.

Тут вам і гучна відставка заступника голови Національної ради з питань телебачення й радіомовлення Ольги Герасим'юк, яка заявила про заполітизованість незалежного регулятора. Тут вам і ідея закрити парламентські кулуари для журналістів. Хоча спікер Андрій Парубій і заявив, що на це ніхто не піде, очікувати можна будь-чого.

А ще не забуваймо про скандальний законопроект №6688, який передбачає можливість позасудового блокування сайтів. Автори документа після того, як в експертному середовищі зчинився галас, заявили, що нібито відкличуть його і доопрацюють. Ось тільки що вони вважатимуть за потрібне змінити? І чи не стане він після «доопрацювання» ще гіршим? Але ж може статися, що під тим самим благородним приводом боротьби за інформаційну безпеку з'явиться якийсь інший законопроект, що теж впроваджуватиме цензуру...

Ну і як «вишенька на торті» — інформація про закриття програми «Доброго ранку, Країно!», що з'явилася відразу ж після ефіру за участю лідера партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко.

Експерти розповіли «ВВ», у чому істинна причина такого розпалювання пристрастей і чого журналістам очікувати в майбутньому.

ЦЕНзуРА й АГОНІЯ

Політичний експерт, голова Інституту публічної політики та консалтингу ІНПОЛІТ

МІСІЯ НЕЗДІЙСНЕННА:

«ТЕПЛА МЕДІЙНА ВАННА» ДЛЯ ВЛАДИ ВИХОЛОНУЛА

Сергій БИКОВ вважає, що в рамках підготовки до президентських і парламентських виборів влада намагається в будь-який спосіб зачистити інформаційне поле від негативних, а тим більше опозиційних коментарів. Люди, на думку перших осіб держави, не повинні чути альтернативну офіційній точку зору. Така політика характеризувала різноманітні диктаторські режими, наприклад, у Зімбабве.

«Сьогодні оточення президента намагається створити для свого шефа і тих політиків, яких гарант вважає своїми спаринг-партне-

рами на виборах глави держави, «теплу медійну ванну» — це коли можна легко показувати «ефективність» управління країною, а співробітники ЗМІ аплодують діям влади стоячи. В Україні хочуть створити єдиний умовний канал, який би став рупором пропаганди. У рамках просування цієї концепції робляться спроби витіснити з ефіру певних опозиційних політиків. Це, наприклад, стосується Юлії Тимошенко.

Насправді існує негласна заборона на запрошення лідера партії «Батьківщина» в ефір більшості те-

леканалів. Звичайно ж, вголос про це ніхто не скаже, але це факт. Історія, що сталася після її виступу в ефірі програми «Доброго ранку, Країно!», показова. Тимошенко, до речі, попередила журналістів, що після її участі в програмі в них можуть виникнути проблеми. І проблеми ці не змусили себе чекати. Досить було представнику опозиції озвучити один із планів влади щодо скасування виборів, як з'явилася інформація, що програму закривають...» — пояснює експерт.

(Закінчення на стор. 3)

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Досягти миру можна дипломатичним шляхом на базі Будапештського меморандуму та через створення в Україні сильної армії. Про це сказала Юлія Тимошенко під час зустрічі депутатів від фракції «Батьківщина» з ветеранами та воїнами АТО з 57-ї окремої мотопіхотної бригади, яка була сформована на базі батальйонів «Батьківщина» та «Рух опору», створених у 2014 році за ініціативи Юлії Тимошенко у відповідь на військову агресію з боку Росії.

МЕХАНІЗМ ПОБУДОВИ СИЛЬНОГО ВІЙСЬКА

Лідер «Батьківщини» зазначила, що Україні дуже потрібна перемога, бо без завершення війни важко налагодити життя в державі.

«З одного боку, йде війна, з іншого — країну вбиває корупція та непрофесійне керівництво. Дуже важко в таких умовах будувати країну та рухатися вперед. Нам потрібен мир, і цього миру треба досягати дипломатичним шляхом на базі Будапештського меморандуму та через створення в Україні потужної, добре озброєної армії, яка здатна захистити кордони й припинити війну», — заявила політик.

Тимошенко підкреслила, що «Батьківщина» пропонуватиме суспільству не лише стратегію миру, а й механізми для побудови сильної армії: «Наша команда багато зробила для того, щоб відпрацювати бачення того, як треба здобувати мир і повертати Крим та Донбас».

Разом із тим політик запропонувала військовим надавати пропозиції до проекту нового контракту військовослужбовця, над яким вже працює команда «Батьківщини».

«Такий контракт має бути найкращим із точки зору гарантій, підходів до забезпечення кожного воїна усім необхідним.

Спільною роботою з урахуванням найкращих міжнародних зразків ми маємо створити документ, який буде основою нового етапу посилення нашої армії, підвищення усіх гарантій, системи оплати та навчання для кожного воїна», — сказала вона.

«Не можна втрачати жодного дня і жодної можливості для встановлення миру, повернення Донбасу та Криму», — констатувала Юлія Тимошенко.

Лідер «Батьківщини» вважає символічним те, що зустріч із ветеранами та воїнами АТО відбулася в день саміту НАТО, адже «сьогодні вкрай важливо, щоб Україна посіла гідне місце поруч із тими державами, які мають найпотужнішу систему колективної безпеки».

«Я глибоко переконана: якби тоді, коли ми здавали ядерну зброю, нас прийняли до Альянсу — ми мали б принципово іншу армію, у нас не було б війни, ми були б сильними, як всі інші учасники системи колективної безпеки НАТО», — наголосила Юлія Тимошенко.

ПЕРЕГОВОРИ ТА САНКЦІЇ

Разом зі створенням сучасної обороздатної армії в Україні для перемоги у війні треба посилювати санкції проти Кремля, а також проводити переговори на найвищому рів-

Юлія Тимошенко:
«Для того, щоб повернути мир в Україну, потрібні переговори в Будапештському форматі та потужна армія»

ні в Будапештському форматі. Про це Юлія Тимошенко наголосила під час ефіру програми «Свобода слова» на телеканалі ICTV.

«Росія — це країна-агресор, яка розпочала війну проти України. Сьогодні окуповані Крим і Донбас. У нас є політичні та військові полонені. Ми, по суті, перебуваємо у стані війни, і ця агресія триває», — зазначила лідер «Батьківщини».

Домовленості в мінському та нормандському форматах Юлія Тимошенко вважає нерезультативними, адже за чотири роки вони так і не повернули мир в Україну. А тим часом ми дедалі заглиблюємося у війну.

Водночас політик відзначила зусилля світу на шляху до повернення миру в Україну. Мова йде про «переговори на дипломатичному рівні та впровадження санкцій, які за-

стосовуються проти Росії як країни-агресора та проти тих людей у РФ, які розпочали цю агресію».

Юлія Тимошенко також наголосила, що окрім відродження української армії, яку понад двадцять років планово розвалювали, є ще декілька кроків на шляху до відновлення миру. Зокрема посилення санкцій проти РФ усіма можливими засобами, адже тільки під тиском можна позбавитися агресора.

Також, за словами політика, нам треба не дати світу розділити питання Криму та Донбасу.

«Не можна навіть приблизно допустити тіню легалізацію окупації Криму. Нам потрібно не розділяти ці питання, а ставити їх дуже чітко країнам, які колись, коли позбавляли нас ядерної зброї, давали нам письмові гарантії захисту України», — заявила лідер «Батьківщини».

Голова партії розкритикувала владу, яка викреслила той самий Будапештський меморандум з усіх систем переговорів. Разом із тим Юлія Тимошенко під час своїх зустрічей із високопосадовцями із США та Великої Британії обов'язково нагадує про цей документ.

«Започаткувати новий переговорний процес на базі Будапештського меморандуму — це дуже важливий крок, і нам треба його обов'язково зробити. У той час, коли російський агресор веде проти нас війну, застосовує передові військові технології, не можна дозволяти вищому керівництву держави пристосовуватися до війни, заробляти на ній, використовувати її для прикриття своєї корупційної діяльності», — підсумувала Юлія Тимошенко.

Іван НАКОНЕЧНИЙ

На минулому тижні відбулася дуже важлива зустріч депутатів від фракції «Батьківщина» з ветеранами та воїнами АТО. Особливо варто зазначити увагу на тому факті, що на заході були присутні бійці з батальйонів «Батьківщина» та «Рух опору», створених у 2014 році за ініціативи Юлії Тимошенко. Саме на базі цих підрозділів і була сформована 57-а окрема мотопіхотна бригада Збройних сил України.

Цією зустріччю лідер «Батьківщини» ще раз чітко показала, що вона та очолювана нею команда з самого початку збройної агресії з боку Російської Федерації робили все можливе для підтримки армії, а одна з «базових» установок Банкової про те, що Тимошенко взагалі не переймається питаннями Збройних сил України, — це цілковита маячня.

Виявилось, що «зниклі» 34-й та 42-й батальйони територіальної оборони, створені на основі тимошенківського «Руху опору», продовжують боротися із російською агресією в складі 57-ї окремої мотопіхотної бригади. Вони зовсім не є фантомними, а складаються із цілком реальних офіцерів та солдатів, які прийшли на зустріч та висловили Юлії Тимошенко та команді «Батьківщини» вдячність за підтримку впродовж останніх чотирьох років.

Потужні ЗСУ — могутня Україна

Справді, від самого початку створення 34-го та 42-го батальйонів багато разів за ініціативи нашого лідера до розташування цих діючих військових підрозділів відправлялося все необхідне для життєзабезпечення бійців, у тому числі одяг і навіть техніка. Знаю про це не з чийось слів, а тому що сам неодноразово брав участь в організації

кадрових військових, які мають досвід бойових дій і знають про реальні проблеми й потреби армії.

«Військовий» сектор вирішили почати із обговорення типового контракту для військовослужбовця. Це на перший погляд чисто юридичне завдання є одним із базових при переході контрактної армії на стандарти НАТО

«34-Й ТА 42-Й БАТАЛЬЙОНИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРОТИСЯ ІЗ РОСІЙСЬКОЮ АГРЕСІЄЮ В СКЛАДІ 57-Ї ОКРЕМОЇ МОТОПІХОТНОЇ БРИГАДИ»

таких поїздок. Тож був дуже радий та розчулений, почувши щирі слова подяки від воїнів АТО, які були присутні на зустрічі.

Але варто відзначити, що це не була звичайна протокольна зустріч. Фактично стартували «безпековий» та «військовий» сектори Форуму «Новий курс України». Згідно з баченням Юлії Тимошенко, вони неможливі без участі

(а саме такий варіант Тимошенко відстоює ще з 2007 р.). Типовий контракт повинен передбачати не лише достойну платню, а й професійне навчання та соціальні гарантії для солдатів та офіцерів. У такому разі кожен військовослужбовець буде розцінюватися як спеціаліст, який присвятив життя захисту своєї країни. Бо всі прекрасно розуміють просту істину: могутні Зброй-

ні сили стануть запорукою могутньої України.

«Безпековий» сектор розпочався із дипломатичних питань, зокрема з повернення до гарантій Будапештського договору, формат якого наша дипломатія відкинула, в такий спосіб лише підігравши Росії, яка фактично зневажає той меморандум. Але давайте згадаємо, який статус Росія має згідно з Мінськими угодами. Хіба агресора? Тож можна прийняти хоч десяток законів «про агресію Росії», але на міжнародну спільноту це ніяк не вплине. Ось чому Тимошенко говорить про повернення до Будапештського формату — саме це дозволить знову поставити питання про міжнародне визнання агресії Росії за нормами конвенції ООН і застосування гарантій по меморандуму.

Також особлива увага була зосереджена на проблемах тих людей, які все втратили на окупованих територіях. Зараз в Україні 1 млн 492 тис. біженців. Це дуже важливе питання, тому що ці люди можуть стати хребтом для відновлення окупованих земель після їхнього звільнення з-під окупації.

Тож очікуємо продовження роботи «військового» та «безпекового» секторів, яка буде не менш продуктивною.

Руслан БОГДАН,
народний депутат України

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

За словами Сергія Бикова, влада тому діє настільки нахабно й відкрито, що перебуває в агонії. Ще кілька місяців тому чинний президент міг сподіватися на проходження до другого туру. Нині ж він займає позицію не вище п'ятої в президентському рейтингу. Так що влада намагається зробити

рупції розташований на іншій відомій вулиці. Журналістів хочуть видворити, щоб вони не ставили представникам влади незручні запитання і, відповідно, не викривали їхню некомпетентність. Але мало ймовірно, що цю ідею коли-небудь упровадять у життя. Це рішення викликало б хвилю обурення за кордоном, а наші західні партнери все ж мають вплив

мадянського суспільства на можливість зачистки інформаційного простору.

«Не секрет, що напередодні виборів для Банкової дуже важливо встановити тотальний контроль над ЗМІ. Тому тиск на мас-медіа під час прийдешньої виборчої кампанії не просто посилиться, а стане буквально лавиноподібним», — прогнозує експерт.

же, багато хто на Банковій дещо втратив зв'язок із реальністю. Вони гадають, що вибудована система контролю в країні дозволяє їм почуватися впевнено й у безпеці. Але це не так.

Українське суспільство пройшло солідний шлях боротьби за демократичні права... У нас було два всеукраїнських майдани, багато локальних майданів, величезна кількість різноманітних акцій протесту... Але якщо влада хоче погратися із суспільством і позмагатися, хто розумніший, сильніший і хитріший, то ласкаво просимо! Чи обернеться це для нашої країни черговими випробуваннями? Не хотілося б.

Що стосується Юлії Тимошенко... Існує заборона на запрошення лідера «Батьківщини» на більшість телеканалів. Це пов'язано з тим, що Юлія Володимирівна є лідером президентських рейтингів в опитуваннях абсолютно різних соціологічних служб. А ще її політична сила здобула перемогу у всіх хвилях

ВЛАДА ТОМУ ДІЄ НАСТІЛЬКИ НАХАБНО Й ВІДКРИТО, ЩО ПЕРЕБУВАЄ В АГОНІЇ. ЩЕ КІЛЬКА МІСЯЦІВ ТОМУ ЧИННИЙ ПРЕЗИДЕНТ МІГ СПОДІВАТИСЯ НА ПРОХОДЖЕННЯ ДО ДРУГОГО ТУРУ. НИНІ Ж ВІН ЗАЙМАЄ ПОЗИЦІЮ НЕ ВИЩЕ П'ЯТОЇ В ПРЕЗИДЕНТСЬКОМУ РЕЙТИНГУ

хоч щось, щоб себе врятувати.

«Що стосується скандального законопроекту № 6688... Під лицарським приводом забезпечення національної безпеки комісією, яка здійснює держрегулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у нас хотіли наділити такими ж повноваженнями, які має в сусідній країні Роскомнадзор! Автори законопроекту фактично намагалися в Україні імплементувати заходи, які «успішно» працюють у країні-агресорі. Припускаю, що восени депутати повернуться до подібних ініціатив, але на цей раз шляхом внесення змін до вже чинних законів. Так що громадськості, журналістам та експертам потрібно бути на сторожі», — попереджає політолог.

Сергій Биков також прокоментував поки що відкладену на невизначений термін ідею про закриття парламентських кулуарів для журналістів.

«Ініціатори ідеї хотіли б передусім прибрати представників ЗМІ з «ларька» корупції, на який сьогодні перетворилася відома будівля на Грушевського, адже «палац» ко-

на українську владу», — пояснив політичний експерт.

На завершення Сергій Биков зазначив, що найголовніше в нинішній ситуації — це те, що наше громадянське суспільство активно реагує на виклики, пов'язані із за-

За словами Олега Постернака, одним із механізмів, який би дав змогу владі тримати на повідку ЗМІ, зокрема електронні, могло б стати ухвалення скандального законопроекту №6688. Адже багато норм у ньому про-

НЕ СЕКРЕТ, ЩО НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ ДЛЯ БАНКОВОЇ ДУЖЕ ВАЖЛИВО ВСТАНОВИТИ ТОТАЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ НАД ЗМІ. ТОМУ ТИСК НА МАС-МЕДІА ПІД ЧАС ПРИЙДЕШНЬОЇ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ НЕ ПРОСТО ПОСИЛИТЬСЯ, А СТАНЕ БУКВАЛЬНО ЛАВИНОПОДІБНИМ

грозою впровадження цензури або політичного впливу на ЗМІ. Адже вакуум в інформаційному просторі може мати дуже негативні наслідки для країни на багатьох роках уперед.

**БАНКОВА ЙДЕ
СТОПАМИ КУЧМИ**

Кандидат історичних наук, політтехнолог, керівник «Центру політичної розвідки» Олег ПОСТЕРНАК зазначає, що нині влада перевіряє реакцію експертної спільноти та й усього гро-

писані досить туманно, що створює поле для всіляких маніпуляцій.

«Але якби цей документ або схожий на нього за змістом був прийнятий, це стало б страшним ударом по репутації влади. Насправді я сумніваюся в можливості ухвалення скандального документа», — констатував політтехнолог.

Олег Постернак також прокоментував історію із закриттям програми «Доброго ранку, Країно!»

«Чому влада діє так нахабно й імпульсивно? Схо-

виборів в об'єднані територіальні громади. Отже, влада досить гостро реагує на будь-яку появу в ефірі лідера опозиції, який згодом може стати президентом України.

До речі, такі методи політичної боротьби не нові — згадайте, як Леонід Кучма свого часу так само не пускав на телебачення лідерів опозиції. Тоді це мало зворотний ефект», — говорить на завершення політтехнолог.

Яна ДЖУНГАРОВА

В ТЕМУ

Зупинити тиск на медіа, захистити свободу слова в Україні!

Ситуація із забезпеченням свободи слова й захистом права громадян на вільне поширення та отримання інформації в Україні останнім часом викликає дедалі більше занепокоєння. Про це йдеться в заяві партії «Батьківщина».

«Розуміючи, що шансів утриматися біля керма в демократичний і законний спосіб у них немає, можновладці все відвертіше роблять ставку на маніпуляції та посилюють тиск на медіа, навіть не маскуючи своїх кроків.

Інтерв'ю Юлії Тимошенко програмі «Доброго ранку, Країно!», вочевидь, викликало таке шалене невдоволення влади, що керівництво суспільного телебачення покваліфікувало публічно засудити дії журналістів, які працюють на каналі. І оголосило про закриття цього телевізійного проекту.

Кілька місяців тривали спроби «підвісити» питання про продовження ліцензій кільком національним телеканалам. Протестуючи проти політизації роботи Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, заяву про відставку змушена була написати перший заступник голови цієї організації Ольга Герасим'юк.

Влада цинічно проштовхує так званий законопроект №6688, який передбачає позасудове закриття «неугодних» сайтів і фактичне запровадження цензури в Інтернеті за путінським зразком. Пропонують навіть обмежити право журналістів працювати в приміщеннях Верховної Ради.

Усе це сукупно свідчить про те, що тиск на ЗМІ стає нахабнішим і системнішим. І чим ближче до виборів, тим, на жаль, сильнішим буде бажання влади обмежити свободу слова. Протистояти цьому можна лише спільними зусиллями медіа, громадянського суспільства та демократичних політичних сил.

Ми закликаємо до солідарності у відстоюванні прав громадян, наших із вами прав, усіх, хто прагне кращого майбутнього для нашої країни.

Ми зробимо все від нас залежне, щоб кожен випадок тиску та перешкоджання законній діяльності ЗМІ був задокументований і переданий на розгляд як вітчизняних, так і світових структур, відповідальних за захист свободи слова. Ми вимагаємо найретельнішого розслідування і покарання винних у порушенні українських законів і міжнародних зобов'язань, узятих нашою країною».

Міжнародні партнери України б'ють на сполох через затягування процесу реформування ринку газу в нашій країні. Спочатку Європейська Бізнес Асоціація штрикнула відсутністю добового балансування на ринку газу. За нею ЄК, СБ і Енергетичне співтовариство вимагають прискорення анбандлінгу «Нафтогазу». І хоча вони прямо не вказують на головних винуватців гальмування реформ, в обох випадках дуже чітко проглядаються «вуха» однієї вельми впливової газової компанії, яка не економлячи роздає своєму топ-менеджменту премії по кілька мільйонів доларів і купує своєму керівнику броньований кадилак...

Те, що НАК «Нафтогаз» не збиралася позбутися своїх монопольних позицій, було зрозуміло давно. Адаже, погодьтеся, дуже зручно говорити про реформи в частині гідних зарплат топ-менеджерів, а вимоги міжнародних партнерів взяти до відома, але не виконувати. На те є свої причини. Досить взаємопов'язані.

Введення добового балансування газу з 1 серпня 2018-го закріплене постановою НКРЕКП від 27.12.2017 №1437. Документ повністю відповідає Європейському регламенту №312 ухваленого Кодексу газотранспортної системи України. І ось наприкінці червня «дочка» НАК — «Укртрансгаз» — заявляє про невідповідність Кодексу газотранспортної системи

Ринок газу. Гальмуємо?

**ПЕРЕХІД НА ДОВОБЕ БАЛАНСУВАННЯ БЛАКИТНОГО ПАЛИВА
УСУВАЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗДІЙСНЕННЯ
КОРУПЦІЙНИХ СХЕМ ІЗ НЕБАЛАНСУ ГАЗУ**

(ГТС) духу європейського законодавства, нормам Третього енергопакету та практикам європейських газових операторів і вимагає його перегляду регулятором. Більш того, там говорять про те, що проект Кодексу в очі не бачили і що у них напрацьований власний документ.

Як стверджує експерт з питань енергетики Валентин ЗЕМЛЯНСЬКИЙ, цей докір «Укртрансгазу» є невиправданим.

«Проект Кодексу до ухвалення вивчали і експерти, і учасники ринку. Тому «нафтогазівці» могли внести свої корективи. Більш того, підсумковий документ був погоджений із нашими європейськими партнерами, адже реалізація всіх заходів із впровадження ринку газу від-

бувається під пильним контролем зарубіжних інституцій. Тому заяви НАК не витримують ніякої критики», — повідомив він «ВВ».

Абсурдність аргументів пояснюється бажанням затягнути процес. Як пояснив у коментарі «ВВ» експерт із питань енергетики Юрій КОРОЛЬЧУК, пов'язано це з відвертим небажанням «Нафтогазу» переходити на добове балансування, адже тоді корупційні ігри з небалансом газу стануть практично неможливими.

Він нагадав, що «Нафтогаз» зобов'язаний постачати блакитне паливо підприємствам ТКЕ, які виробляють тепло для населення. У 2015–2017 роках компанія під тиском уряду уклала з підприєм-

ствами ТКЕ договори про постачання, при цьому в НАК призвичаїлися підписувати далеко не всі акти прийому-передачі ресурсу. В Асоціації газового ринку пояснили: «Нафтогаз» нібито газ не постачав, а підприємства ТКЕ його несанкціоновано відбирали з української ГТС. Але ось у чому заковика: ресурс, який спожитий, але не оплачений, враховується «Укртрансгазом» як небаланс».

Із метою усунення небалансів УТГ зобов'язаний придбати технологічний газ уже за комерційною вартістю, яка набагато вища за ту, за якою постачають підприємствам ТКЕ. При цьому газ для усунення небалансу «Укртрансгаз» закуповує у «Нафтогазу», який, природно, запикує цю торгівлю

операцію собі в чистий прибуток. Створення штучного небалансу дозволяє в три рази завищувати вартість блакитного палива. Підсумок прекрасний; «Нафтогаз» демонструє величезні прибутки, при цьому «Укртрансгаз», який минулого року зафіксував рекордний об'єм транзиту газу за останні кілька років, демонструє збитки на рівні 24 млрд грн. А заодно боржниками стають облгази, які відповідають за баланс у своєму регіоні, і ТКЕ, змушені купувати газ уже не за соціальною, а, щоб там не було, комерційною ціною.

З огляду на те, що «Укртрансгаз» є ключовою ланкою у вибудованому корупційному ланцюжку, що дозволяє НАК формувати прибуток і малювати захмарні премії, «Нафтогаз» не хоче втрачати «дочку», зміцнюючи своє монопольне становище на ринку.

«НАК підім'яла під себе понад дві третини імпорту газу, власний видобуток, транзит. По суті, залишається тільки безпосередня поставка ресурсу населенню. І те компанія вже вийшла із заявою — навіть що нам, мовляв, підконтрольні олігархам облгази, ми самі вміємо цим займатися. Чи це не монополізація ринку?» — підкреслив він.

Експерт нагадав, що «Нафтогаз» перебуває у відкритій конфронтації зі своїм основним акціонером — Кабінетом міністрів. Тому реалізації програм і планів щодо реформування ринку газу чекати поки що не варто. Більш того, блокуються рішення з кожного, навіть не настільки значущого питання.

«Тому справжньої реформи ринку газу ми ще довго не побачимо», — підсумував Валентин Землянський.

Олена САФОНОВА

17 липня в Берліні відбудеться перший раунд битви за транзит газу в ЄС через Україну. Тристоронні переговори Євросоюз — Україна — Росія не обіцяють бути легкими. Однак і на кону стоїть багато...

Перемога України в Стокгольмському арбітражі все ж стала болючим мозолем для Кремля, особливо в частині порушення РФ транзитних зобов'язань. Недарма ж на «Газпром» поклали обов'язок виплатити нашій країні 4,63 млрд дол. за недопоставку узгоджених об'ємів газу в Європу. І хоча арбітражний спір щодо поставок у результаті зменшив суму, яку РФ повинна компенсувати Україні, до 2,56 млрд грн, Кремль подібні розклади явно не влаштовують. Тому одразу після рішення в Стокгольмі путінські «А» і «Б», що сидять на трубі, за помахом кривавої рученьки «господаря» заявили про намір розірвати контракти на поставку й транзит газу, укладені з Україною. Але ось біда — це порушує вимоги Стокгольмського арбітражу, який своїм рішенням закріпив дію договорів до 2019 року. Тобто до завершення строку дії контрактів, які були укладені в 2009-му.

Битва за транзит. Перший раунд

Те, що рано чи пізно доведеться сидати за стіл переговорів, усвідомлювали і в Києві, і в Москві, і особливо в Євросоюзі. Стурбованість останнього цілком зрозуміла. Адаже європейці повинні мати гарантії безперервних поставок російського газу. Особливо з огляду на те, що на запуск «Північного потоку – 2» 1 січня 2020 року поки можна не розраховувати. Недаремно ж Трамп на саміті НАТО дуже чітко сказав: цей проект потрібно зупинити. І він як ніхто інший має необхідний інструментарій для втілення слів у реальність.

Із іншого боку, обіцяючи зберегти Україні статус транзитера і досягнувши на тристоронніх переговорах конкретних домовленостей, європейці намагатимуться домогтися відлиги по «Північному потоку – 2», будівництво якого так завзято любляють найвпливовіші та найбагатші країни ЄС.

Як би там не було, перший раунд переговорів у форматі ЄС — Україна — РФ відбудеться вже незабаром. Заступник голови Єврокомісії (ЄК) з енергосоюзу Марош Февовіч упев-

нений, що переговори будуть вкрай важкими, тому вимагають повної уваги і конструктивної участі. Він вважає, що формат ЄС — Росія — Україна є найуспішнішим для вирішення всіх газових питань.

«Як було доведено в минулому, тристоронній процес є найефективнішою платформою для пошуку задовільного вирішення важливих для сторін газових питань і питання транзиту газу через Україну після 2019 року», — заявив він.

Однією фразою Февовіч дав зрозуміти, як розвиватимуться переговорні баталії. Перша зустріч, на якій, за інформацією ЗМІ, від України планується присутність віце-прем'єр-міністра Іванни Климпуш-Цинцадзе, міністра закордонних справ Павла Клімкіна, заступника міністра енергетики та вугільної промисловості Наталії Бойко і голови НАК «Нафтогаз України» Андрія Коболева, не стане проривною. Сторони залишаться при своєму. Далі буде низка пауз і таких самих мало-результативних зустрічей. А за місяць до завершення контрактів Європа, як

і 2009-го, почне активно тиснути на Україну з вимогою нарешті укласти нову газову угоду, незважаючи на невідповідність для нас пункти.

Росія теж не буде оригінальною. Вона, як і завжди, спробує влаштувати чергову газову війну. А далі? Далі російський газ тектиме українськими трубами до Європи, щоб потім ми його ж купували по реверсу в ЄС. Гіпотетично транзитні потужності навіть на папері будуть збережені. Але ж ми прекрасно знаємо, як країна-агресор дотримується домовленостей... Тому важливо в переговорному процесі домогтися того, щоб новий договір був укладений не просто між «Нафтогазом» і «Газпром», а щоб у ньому ЄС був третьою повноцінною стороною — зі своїми зобов'язаннями.

Але чи вийде це, велике питання. Поки ж ми очікуємо результатів першого раунду, де Україну представлятимуть далеко не кращі переговорю-

Катерина МІЦКЕВИЧ

Минулого тижня у Верховній Раді нарешті відбувся справжній аграрний день. Парламентарі ухвалили низку законопроектів, які покликані стимулювати створення сімейних фермерських господарств, а також протидіяти рейдерству.

Аграрне рейдерство в останні роки набуло неабиякого розмаху. За даними Генпрокуратури, починаючи з 2013 року в Україні зафіксовано 1690 захоплень, 539 — лише за останніх півтора року. Насправді ж чи не кожен фермер ставав жертвою таких жажливих атак, через які аграрії втрачають не лише своє майно, а й здоров'я і навіть життя.

Так, уже два роки триває слідство за фактом звирячого вбивства фермера з Київщини. Його тіло зі слідами катувань і простреленою ногою знайшла працівниця кухні підприємства, яка щоранку годувала вівчарок. Родичі загиблого кажуть, що фермеру погрожували конкуренти, які хотіли в незаконний спосіб зайти в село й змусити пайовиків розірвати з ним договори оренди...

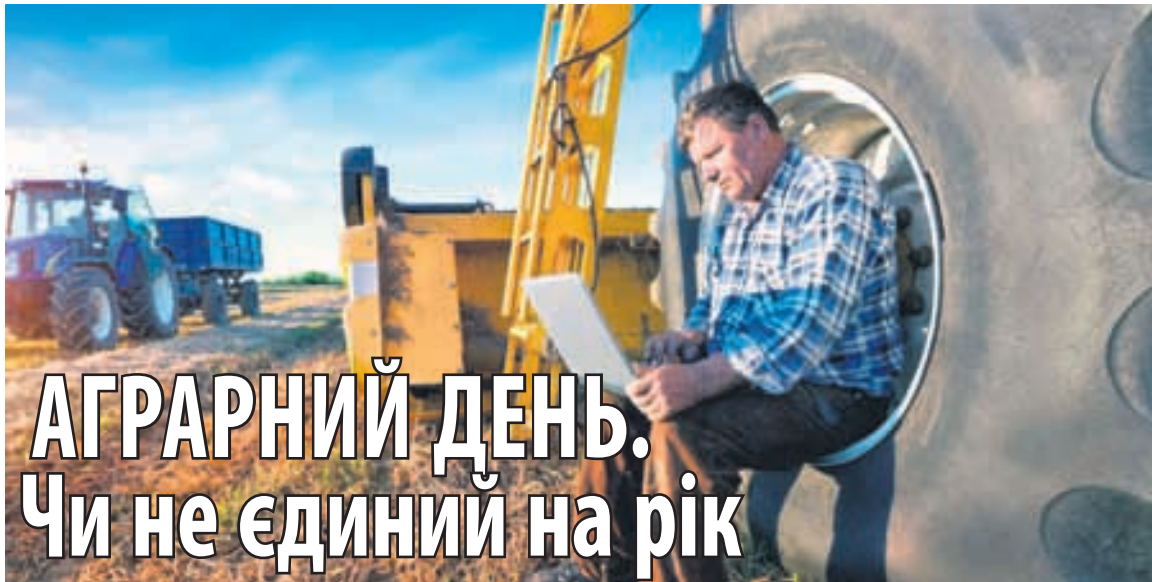
Червень 2016-го. Фермера з Лубенського району, що на Полтавщині, на його ж полі побили рейдери. Вони пригнали на наділ комбайни «Джон Дір» із наміром зібрати врожай, до якого не мали жодного стосунку. Фермеру ж показали рішення апеляційного суду про заборону обробляти його ж посіви...

Такий вид захоплення в експертному середовищі називають рейдерством «по беспределу». Проте злочинці опанували й інші методи заволодіння фермерським майном. В Україні процвітає корпоративне рейдерство, коли агропідприємство переписують на іншого власника, а законний господар навіть не підозрює про це.

Яскраві приклади такого «віджиму» — господарство «Нива-2010» в с. Березинка Кіровоградської області, Братський маслопресовий завод на Миколаївщині, Хорольський молочно-консервний комбінат дитячих продуктів на Полтавщині...

Рейдери також використовують прогалини в держреєстрі майнових прав та сервісах Держгеокадастру, змінюючи за допомогою «чорних реєстраторів» дані про орендні відносини чи власників ділянок.

Прийнятий минулого тижня за основу законопроект №8121 щодо протидії рейдерству покликаний допомогти українським фермерам у боротьбі з тими, хто захоплює майно підприємств та використовувати нимі землі. Зміни складу учас-

АГРАРНИЙ ДЕНЬ. Чи не єдиний на рік

ників юридичної особи, переоформлення акцій (часток) у статутному капіталі сільськогосподарських підприємств залишаться у минулому.

Цей документ зобов'язує державних реєстраторів перед здійсненням певної операції пересвідчуватися, що особа, яка звернулася із заявою про реєстрацію, має право на вчинення таких дій. Уся інформація про проведені операції в обов'язковому порядку зберігатиметься та перевірятиметься. Законопроект передбачає онлайн-доступ державних кадастрових реєстраторів до відомостей, що містяться в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, а державних реєстраторів прав — до інформації, розміщеній у Державному земельному кадастрі. Такий перехресний доступ має мінімізувати ризик того, що реєстратор нібито «не знає» про попередню реєстрацію ділянки на іншу особу.

За словами заступника голови «Всеукраїнської аграрної ради» (ВАР) Дениса МАРЧУКА, боротьба за цей законопроект, до розробки якого були залучені й фахівці організації, велася майже півроку.

«І хоча він не розв'язує повністю проблему рейдерства, однак дозволяє зменшити вплив незаконних дій із боку реєстраторів та передбачає для них фінансову та кримінальну відповідальність за злочини. Документ зобов'язує державних реєстраторів бути більш уважними під час внесення даних до кадастру та реєстру речових прав», — розповів експерт у коментарі «ВВ».

Також парламентарі минулого тижня ухвалили в другому читанні й у цілому законопроект №6049-д щодо консолідації земель, який покликаний урегулювати питання так званих «шахматок».

«Шахматки» зазвичай сприяли рейдерським захопленням. Прийнятий нормативний акт дає можливість господарю, який об-

робляє понад 75% поля, у разі з'яви ще одного охочого використувати ділянку, розташовану десь посередині поля, на договірній основі надати рівноцінну землю на краю ділянки. Якщо паритетної домовленості немає, законопроект дає право розв'язати спор у судовому порядку. Людині в такому разі дадуть ділянку такого самого розміру та такої ж якості землі, але на межі поля», — уточнив експерт.

Денис Марчук зазначив, що аграрії радо зустріли прийняття в другому читанні й у цілому законопроект №6490 щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств.

Документ надає можливість мешканцям села, які організували сімейне фермерське господарство, стати платниками єдиного податку четвертої групи. Також для них встановлюється пільговий порядок сплати ЄСВ, а заборона перевірок із боку контролюючих органів діятиме до 1 січня 2028 року.

«Такі заходи сприятимуть легалізації праці на землі та поліпшенню умов ведення фермерського господарства сімейного типу. Адже люди, сплачуючи податки, матимуть трудовий стаж та можливість інвестувати у розвиток», — підкреслив він, додавши, що на цих людей також розподілятимуться кошти, виділені з держбюджету на аграрний сектор.

Однак через брак голосів у парламентській залі депутатам не вдалося розглянути законопроект №6527-д про сільськогосподарську кооперацію, на ухвалення якого сподівалися малі та середні аграрії. Документ, підготовлений за участю провідних європейських та канадських експертів та за підтримки Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО), Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР) і уряду Канади, надає кооперативам право на отримання й розподіл прибутку, звільняє членів кооперативу

від подвійного оподаткування та відкриває малим і середнім фермерам доступ до кредитів.

«Закон про кооперацію дає змогу юридичним особам об'єднуватися в кооперативи й повноцінно займатися реалізацією зернових та олійних культур, а частку капіталізації, яка зосереджуватиметься в кооперативі, — прибуток на додану вартість — вкладати в переробку. Це справді революційні зміни. Так живе весь світ, так живуть аграрні кооперативи США, Данії, Франції тощо», — зазначив експерт.

Він додав, що в разі прийняття законопроект мали й середні підприємства фактично зможуть конкурувати з великими агрохолдингами й транснаціональними корпораціями. А тому не дивно, що поки його розгляд у сесійній залі (попри схвальну оцінку профільного комітету) відкладається до осені.

Денис Марчук констатував, що це далеко не єдине питання, на розв'язання якого аграрії наполягатимуть уже у вересні. Невирішеним залишається ряд питань у контексті майбутньої земельної реформи, зокрема щодо наділів за межами населених пунктів, які сьогодні так і не перейшли в управління територіальних громад.

Також доволі гостро стоїть питання щодо оподаткування сільгоспвиробників.

«Сьогодні багато аграріїв готові до відмови від прямих дотацій за умови введення оподаткування на один гектар. Прямі дотації себе дискредитували. Також вважаємо, що потрібно повертатися до прямої некорупційної складової — спецрежиму ПДВ», — підсумував він.

Українські законотворці люблять називати АПК локомотивом економіки. І у Верховній Раді аграрні дні призначаються доволі часто. Проте раз по раз через політичні розбірки, підкислими ігри та лобі великих агрохолдингів розгляд питань щодо поліпшення умов для людей, які працюють на землі, відкладається. Тому цей аграрний день фактично вперше за півроку виявився результативним. Сподіватимемося, що він був не останнім...

Аріна МАРТОВА

«Кооперативний рух є майбутнім АПК»

В Україні вкрай необхідно розвивати селянський кооперативний рух. Потрібно зруйнувати монополію латифундистів та вертикально інтегрованих компаній і дати економічну свободу людям, які будуть задіяні в кооперації.

Про це в кулуарах Верховної Ради заявив народний депутат, член парламентської фракції «Батьківщина» **Вадим ІВЧЕНКО**.

«Вже були спроби українського уряду створити дієвий селянський кооперативний рух. У 2005 році було навіть ухвалено державну програму розвитку кооперації, на яку заклали рекордних 7 мільярдів гривень. Але змінилася політична ситуація, і далі намірів ця ініціатива не пішла», — прокоментував парламентар.

Він нагадав про відсутність державної підтримки аграрної кооперації та про те, що в Україні давно змінилися податкові правила, відтак новостворені кооперативи перебувають у нерівних податкових умовах із іншими підприємствами.

«Необхідно терміново вдосконалювати законодавство. Зробити обов'язковою державну підтримку, а також налагодити навчальну та інформаційну роботу зі створення кооперативів. Адже саме ця економічна модель дає соціальний захист людям і величезний економічний ефект», — підкреслив Івченко.

Також він розповів, що в різних країнах світу більшість сільськогосподарської продукції збувається саме через кооперативи.

«У світі мільярди проходять через кооперативи. Вони володіють елеваторами та переробними підприємствами. У Франції, наприклад, усе без винятку молоко здається через кооперативи. Нам теж вкрай необхідно розвивати цей рух. Підготовлені законопроекти повністю відображають новачі та фактично переймають досвід закордонних країн.

Ми знаємо, що є й проблемні питання. І для того, щоб не перетворити цей рух на псевдокооперативний, працюватимемо разом із аграрними організаціями, науковими інституціями та державою службою. Законопроект має відповідати інтересам українського селянства!» — підсумував Вадим Івченко.

ЗМІНИ СКЛАДУ УЧАСНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ, ПЕРЕОФОРМЛЕННЯ АКЦІЙ (ЧАСТОК) У СТАТУТНОМУ КАПІТАЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛИШАТЬСЯ У МИНУЛОМУ

Руйнівна сила Brexit зачепила й британський уряд. Після того як прем'єр-міністр Тереза Мей у своїй офіційній замській резиденції Чекерс представила схвалений її кабінетом план м'якого розставання з Євросоюзом, відбулося кілька гучних відставок найревніших поборників жорсткого виходу з ЄС. Першими стали міністр із питань виходу з Євросоюзу Девід Девіс зі своїм заступником Стівом Байкером. Слідом за ними дверима британського уряду грюкнув міністр закордонних справ Борис Джонсон.

«БІЛА КНИГА»

Причина, з якої з уряду майже одночасно пішли два євроскептики, проста й зрозуміла. План Терези Мей, який отримав назву «Біла книга», передбачає укладання з ЄС Угоди про асоціацію на зразок тієї, що діє між Євросоюзом і Україною. Тобто Велика Британія нібито буде не в ЄС, проте житиме за його правилами, що явно не відповідає концепції жорсткого Brexit, за який британці проголосували на референдумі.

План також передбачає, що єдина митна політика Сполученого Королівства й Євросоюзу діятиме й надалі. Це означає, що Британія не залишить торговельну зону ЄС із усіма зумовленими цим наслідками, зокрема уніфікацією регуляції по всіх видах товарів, включаючи сільгосппродукцію. При цьому ринок послуг Мей вважає за потрібне залишити на розсуд Англії.

Однією з головних європейських цінностей є свобода пересування. І тут британці вдалися до розмитих формулювань, говорячи про повернення Лондоном контролю над кордонами при введенні особливого статусу для громадян ЄС. Тобто жителям Євросоюзу збережуть право на переміщення й роботу в Англії, якщо подібний статус отримають британські громадяни в Європі. А ось що стосується громадян інших держав, то все буде набагато жорсткіше — лише Лондон визначатиме їхню долю.

Також у «Білій книзі» йдеться про подальшу співпрацю з ЄС із питань безпеки та гарантії синхронізації дій Англії в загальноєвропейських цілях. При цьому Лондон виходить з-під юрисдикції Європейсько-

го суду, за винятком позовів у питаннях цивільних прав та вільної торгівлі.

План Мей передбачає, що навіть після виходу з ЄС Велика Британія збереже своє членство в деяких європейських організаціях. Триватиме обмін інформацією через Європейське поліцейське агентство (Європол) та Європейське агентство зі співробітництва органів юстиції (Євросуд). Окрім того, сторони і далі співпрацюватимуть в рамках спільних проектів із боротьби з нелегальною міграцією та забезпечення кібербезпеки. Однак при цьому британці відмовляються від членства в європейських представницьких організаціях і не збираються платити внески до бюджету ЄС.

Після гучних відставок своїх міністрів Тереза Мей презен-

ЙДУЧИ З ПОСАДИ МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ, БОРИС ДЖОНСОН НАПИСАВ ТЕРЕЗІ МЕЙ ЛИСТА, У ЯКОМУ ПОЯСНИВ СВОЮ ВІДСТАВКУ Й ВИКЛАВ ВЛАСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО НАСТІЛЬКИ М'ЯКОГО ВИХОДУ БРИТАНІЇ З ЄВРОСОЮЗУ

тувала «Білу книгу» в Палаті громад під обурені крики депутатів. Однак останнє слово в цьому питанні лишається за Брюсселем, який, імовірно, домагатиметься ще більших преференцій. З огляду на те, що сторони мають досягти компромісу до жовтневого саміту, часу на усунення спірних позицій лишається обмаль. І час грає не на боці Мей. А вже найгірший сценарій у разі, якщо не вдасться домовитися, — повний вихід Британії з усіх угод без надання альтернатив. І тут, як би Трамп не критикував британський уряд, Штати не зможуть замінити Лондону

європейський ринок і напрацьовані зв'язки.

СКАНДАЛ У БЛАГОРОДНОМУ СІМЕЙСТВІ

По суті, Тереза Мей опинилась у дуже складній ситуації. Намагаючись слідувати старій приказці про вовків і овець, намагаючись задовольнити водночас євроскептиків і єврооптимістів, вона породила вну-

спосіб все сильніше розкитуючи прем'єрське крісло під Мей. І не виключено (чого на світі не буває), що згодом, якщо політична криза в Британії посилиться, він очолить новий уряд.

Ідучи з посади міністра закордонних справ, Борис Джонсон написав Терезі Мей листа, у якому пояснив свою відставку і виклав власне ставлення до настільки м'якого виходу з

вмирає, задихаючись у неперетриманій невпевненості у своїх силах», — констатував він.

Борис Джонсон впевнений, що відтягуючи вкрай важливі для країни рішення, можна отримати «напівбрексіт», за якого велика частина економіки буде, як і раніше, замкнена на систему ЄС, але без контролю Британії над нею.

Він підкреслив, що план Мей передбачає безмовне прийняття величезної кількості непродуманих і обтяжливих для Лондона директив ЄС, з приводу яких країна раніше сперечалася. При цьому в британців більше не буде можливості впливати на створення цих законів.

«У цьому відношенні ми справді рухаємося до статусу колонії, і багатьом людям буде непросто знайти хоч якісь економічні або політичні вигоди від цього положення», — сказав екс-міністр.

Політик пройшовся по всіх основних пунктах «Білої книги», пояснивши їхні приховані й явні загрози для Британії. Однак важливіше інше. Скандал, який спалахнув у британській політиці, оголив проблему європейського континенту.

Роблячи певний крок, країни ЄС все ж не прагнуть чітко рухатися далі в обраному напрямку, віддаючи перевагу обхідним маневрам перед прямими діями. Тому не дивно, що російський слід раз у раз знаходять у ключових проектах, починаючи з «Північного потоку – 2» і закінчуючи Brexit. І справа тут не у всесильному Путіні, а в недомірах, на які свідомо йдуть наші партнери. Так вийшло з бойкотом кривавого мундіалю на тлі отруєння Скрипалів. Так виходить і з адекватною реакцією на російську агресію. Путін не сильний. Просто цей кривавий карлик вміло використовує чужі слабкості. Не він розвалює ЄС — Європа сама це робить, однією рукою торгуючи з агресором, а іншою — засуджуючи його, однією ногою виходячи з Євросоюзу, а іншою — в нього вступаючи...

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

В ТЕМУ

Спонсор виходу Британії з ЄС 11 разів зустрічався з послом Росії

Один із головних спонсорів виходу Великої Британії з Європейського союзу (Brexit) бізнесмен Аррон Бенкс мав як мінімум 11 таємних зустрічей із послом Росії, пише The Observer. Видання зазначає, що це набагато більше, ніж він визнавав раніше.

The Observer посилається на документи, з яких випливає, що посольство РФ надіслало Бенксу ще чотири запрошення, проте невідомо, чи були вони прийняті. Зустрічі відбулися безпосередньо перед референдумом про вихід Британії з Євросоюзу й упродовж двох місяців після нього.

Газета підкреслює, що кількість таких закритих переговорів, про які стало відомо, зростає вже втретє. 10 червня після публікації The Sunday Times Бенкс зізнався, що

обідав із російським послом у Великій Британії Олександром Яковенком два рази.

«Я ніколи в житті не бачив настільки заплутаної історії. Так, я двічі обідав із російським послом, і в нас були ділові контакти. І що?» — дивувався тоді бізнесмен.

The Sunday Times стверджувала, що Бенкс брав участь у бізнес-схемах, пов'язаних із Росією, і обговорював свій бізнес із російськими офіційними особами, в тому числі з послом. The Observer пише, що після цього Бенкс визнав факт ще двох зустрічей.

На початку листопада 2017 року у Великій Британії виборча комісія, яка вивчає можливість втручання в референдум про вихід країни з ЄС, розпочала окреме розслідування щодо Аррона Бенкса. Метою розслідування стало встановлення походження коштів, які бізнесмен і його фірма пожертвували до фонду, що фінансував кампанію з Brexit. Йдеться про суму 2,36 млн фунтів стерлінгів, яку надала компанія мільйонера (ще 6 млн фунтів стерлінгів Бенкс пожертвував від свого імені). Увагу слідчих привернув також той факт, що Аррон Бенкс одружений із росіяночку Катериною Падеріною.

Проблема Європи — не Трамп, а Меркель

Європейські лідери самі пообіцяли виконати вимогу про 2% ВВП, які належить віддавати в НАТО, але обіцяли це Бараку Обамі, який зробив нічого не зміг. Тоді ніхто й гадки не мав, що прийде такий тип, як Дональд Трамп, який справді думає про 2%.

Щорічно на самітах НАТО ми бачили звичний цирк, коли європейські держави цосили впираються, тільки б не платити за свою власну оборону.

Замість збільшення відрахувань ми чуємо, що проблема полягає у Трампі. Ми повинні зрозуміти, що він буквально вибиває у НАТО землю з-під ніг! А зараз він до того ж збирається про щось розмовляти з Путіним! Але проблема в іншому: європейські лідери впевнені в тому, що досі працює та система оборони, яку всі разом створили після Другої світової війни. І раптом щось трапиться, ми зателефонуємо до Вашингтона, і кавалерія негайно прискаче...

Всі «освічені» люди згодні з тим, що Трамп — жахливий, негодящий, огидний президент. Є і ще дещо, в чому спільні думки сходяться: він — ідіот. Він розтоптує вистражаний світовий порядок, трощить вільну торгівлю останніх п'ятдесяти років, усі шоковані тим, як він поводить з європейськими союзниками і як він повівся з Паризькими угодами щодо клімату. А якщо ще згадати його зустріч із Кім Чен Ином, його відмову від угоди з Іраном... Та просто немає жодних моторошних наслідків, які не могли б при ньому стати реальністю: нова світова війна, світове панування Китаю, світове панування Росії...

Ніхто не може знати, який вигляд матиме світ, коли ося-

де пил, але, чесно кажучи, не вже все так погано? Та не для Америки. США можуть відповідати цілям, пов'язаним із CO2; випробування Північної Кореї припинені, зараз країна веде переговори; Ірану пустили кров, пригрозивши, що санкції можуть повернутися, але ж іранці думали, що вони, маючи на руках обамівську угоду, зможуть продовжувати свою підривну діяльність в Іраку, Лівані, Сирії та Ємені. Зараз вони наштотхнулися на опір.

А дефіцит торгового балансу з Китаєм? Можливо, це останній шанс щось із цим вдіяти, і схоже, що Китай це відчув. Незважаючи на всі розмови про торгіву війну, американська економіка чудово почувається, ринок акцій виріс на 30% відтоді, як обрали Трампа (хоча критики і кажуть, що його заслуги в цьому немає), долар сильний, зайнятість повна. «Америка понад усе», сказав мужик. А те, що в американській політиці у сфері надання притулку досі немає ясності, пояснюється тим, що міграційна програма чекає розгляду в Конгресі. А поки що Трамп збирає лаври в глобальній політиці.

Постійна критика американського президента, в тому числі в європейських ЗМІ, якось відволікає увагу від того, що з усіх імперій «хворим» є саме ЄС. Останні роки показали, що європейським лідерам абсолютно не ви-

стає вміння діяти своєчасно, досить згадати конфуз Ангели Меркель як фігури в цьому плані символічної. Те, що сталося в 2015 році (канцлер відкрила кордони ЄС для сирійських біженців), вразило всіх. Те, що відбувається зараз, вражає ще більше, оскільки свідчить про те, що політичний центр Європи в паралічі.

Після Другої світової війни всі європейські армії, флоти і повітряні сили розтанули, або, кажучи точніше, їх поміняли на держави загального добробуту. І ми жирували на цьому багато років, але зараз є всі ознаки того, що цей період добігає кінця, те саме можна сказати і про політичний консенсус, на якому спочивав цей ситий етап.

Сокира лежить біля підніжжя ЄС, і зовсім не через націоналізм або популізм, а тому що політичний центр не здатний до дії. Відсутність бажання платити за власну оборону означає відсутність бажання (або здатності) ефективно захищати європейські кордони від мігрантів, хоча Європа в 2015 році отримала дуже виразний дзвіночок.

За даними Інституту Геллапа, 700 мільйонів дорослих людей у світі мріють про еміграцію — до благополуччя і добробуту. 23% з них хочуть приїхати в ЄС. Це майже 160 мільйонів. Європейські центри і ліві весь час думають, що можна і кордони відкрити, і державу загального добробуту зберегти. Це ілюзія.

Так що — ні. Проблема ЄС — не Трамп. Проблема — Меркель.

Хенрік ЕНСЕН,
Jyllands-Posten, Данія

Путінські провокації

Вкрай висока ймовірність того, що підлий режим Володимира Путіна санкціонував березневий замах у Солсбері. Через чотири місяці після того, як іноземні агенти намагалися вбити колишнього шпигуна Сергія Скрипалю та його доньку Юлію, загинула громадянка Великобританії. Навіть у відповідь на найпоближчіші інтерпретації подій Кремль систематично все заперечував і іронічно реагував на обурення в зв'язку з хімічною атакою, яка сталася на британській землі в мирний час. Тепер він мусить сказати, що йому відомо.

Випадкова жертва першого замаху в Солсбері Дон Стерджесс, яка померла 8 липня, була безневинною місцевою жителькою. Звісно ж, вона та її друг Чарлі Роулі випадково доторкнулися до предмета, отруєного тією ж речовиною, яка використувалася проти Скрипалів. Смерть пані Стерджесс є аморальним вбивством, порівняним із стріляниною терориста по натовпу.

В уряді, зайнятого вирішення численних внутрішніх проблем, не так багато способів реагувати на напад. Однак пакет економічних і дипломатичних санкцій, оголошених Терезою Мей у відповідь на отруєння Скрипалів, вочевидь, не змінив агресивної поведінки Росії на міжнародній арені.

толерантність щодо російських спроб приховати її.

Напад у Солсбері був надзвичайним випадком застосування нервово-паралітичної речовини, розробленої в колишньому Радянському Союзі, проти цілей за кордоном, але він вписується у схему замахів на ворогів Путіна. Методом і зневагою ризиками стосовно звичайних громадян цей замах нагадує вбивство Олександра Литвиненка, здійснене за допомогою полонію в лондонському готелі 2006 року.

Незважаючи на засекреченість висновків розвідки щодо нападу в Солсбері, у влади, вочевидь, немає сумнівів щодо того, хто несе за нього відповідальність. Режим Путіна від-

Міністр внутрішніх справ Великобританії Саджид Джавід заявив під час візиту в Солсбері, що нових санкцій щодо путінського режиму не планується. Це є раціональним доказом обмеженості доступних заходів, які можна використувувати стосовно ядерної держави, але Великобританія повинна наполягти на підтримці з боку своїх союзників у рамках Північно-атлантичного договору, де порушуються питання безпеки держав НАТО.

Відтоді як Сергія та Юлію Скрипаль знайшли на лавці в парку, Росія уникала відповідальності. Її дипломати й органи пропаганди займалися розвитком теорій змови, замість того щоб відповідати на висновки британської розвідки. Скрипалі, пані Стерджесс і пан Роулі є жертвами тероризму. Уряд Терези Мей вживав неймовірних зусиль для встановлення істини і продемонстрував надмірну

мовився співпрацювати у встановленні фактів отруєння. Уряд пані Мей намагався домовитися з Росією про незалежну експертизу Організації із заборони хімічної зброї. Замість цього Кремль наполіг на проведенні власного розслідування. Та висновки держави, яка підтримує атаки президента Асада в Сирії, навряд чи заслужовуватимуть на довіру.

Росія цинічно застосувала жахливу зброю в обмеженому форматі, вважаючи, що має право все спростувувати, і при цьому займає незаперечну дипломатичну позицію. У ситуації, коли уряд збентежений, Великобританія повинна розробити хитру дипломатичну відповідь. Це буде важко, але інститути колективної безпеки існують на території всього західного альянсу, і вони готові допомогти.

The Times,
Великобританія

ЄВРОПЕЙСЬКІ ЛІДЕРИ ВПЕВНЕНІ В ТОМУ, ЩО ДОСІ ПРАЦЮЄ ТА СИСТЕМА ОБОРОНИ, ЯКУ ВСІ РАЗОМ СТВОРИЛИ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ. І РАПТОМ ЩОСЬ ТРАПИТЬСЯ, МИ ЗАТЕЛЕФОНУЄМО ДО ВАШИНГТОНА, І КАВАЛЕРІЯ НЕГАЙНО ПРИСКАЧЕ

Три роки тому Двейн «Скеля» Джонсон у фільмі «Розлом Сан-Андреас» рятував своїх рідних після страшного землетрусу. Нещодавно знаменитому акторові в картині «Ремпейдж» довелося втихомирювати тварюк-мутантів. У стрічці «Хмарочос» перед «Скелею» стояло завдання не менш відповідальне: він має визволити свою сім'ю з палаючої багатопверхівки. Така у Джонсона кінематографічна доля — бути рятувальником.

Отже, десять років тому в результаті невдалої спецоперації співробітник ФБР Уїлл Соєр (Двейн Джонсон) втратив ногу. Але завдяки цьому лиху доля звела його з доктором Сарою (Нів Кемпбелл). Вони закохалися один в одного і одружилися. Нині пара виховує двох дітей: Генрі (Ной Коттрелл) і Джорджию (Мак-Кенна Робертс).

Сім'я переїхала до Гонконгу і оселилася в новому найвищому будинку на планеті під назвою «Перлина». Це справді унікальна споруда — 220 поверхів («Бурдж Халіфа» має 162 поверхи). Творці проекту стверджують, що хмарочос — справжня фортеця, якій не страшні ні землетруси, ні пожежі, ні інші стихійні лиха... Втім, Уїлла якраз і наймають для того, щоб він перевірив систему безпеки і вказав на слабкі місця. Головний герой вивчає документацію і підтверджує те, що цей будинок нездоланий.

Ось тільки незабаром зрозуміє, що дуже помилявся. Адже він не врахував людський фактор! Невідомі заводівають системою управління і спалюють поверх за

поверхом. У цей час сім'я Уїлла перебуває в будинку. Так що йому потрібно терміново щось придумати, щоб рятувати рідних... Заради них він готовий піднятися на страшну висоту. Чого не зробиш, аби полякати глядача...

Спочатку як режисера фільму розглядали Бреда Пейтона («Ремпейдж», «Сан-Андреас»), потім — Роланда Еммеріха («День незалежності», «Післязавтра», «2012»). У цих постановників достатній досвід зйомок фільмів-катастроф, і можна було вибрати будь-якого з них. Але кінобоси чо-

мусь довірили «Хмарочос» якомусь Роусону Маршаллу Тьорберу, який спеціалізується на комедіях! Так, він зняв нелогічні муві з тим же Джонсоном під назвою «Півтора

«Скеля» і «Хмарочос»

шпигуна». Ось тільки він уявлення не мав, як зняти справжню катастрофу.

Тьорбер перетворив відмінну, нехай і заїжджену ідею в

жі легко зможуть вижити в палаючому будинку і не задихнутися упродовж усього фільму. Також він вважає, що простому консультанту

моментів. Нехай Двейна Джонсона і називають «Скелею», але ті трюки, які для нього придумали, були знову-таки неправдоподібними, а місцями і цілком ідіотськими. Але найголовніше, що фільм не вийшов ефектним, а це для подібних муві дуже важливо...

Так що хоч свою кіношну сім'ю Двейн Джонсон і рятував, але фільм йому рятувати не вдалося. Тепер залишається сподіватися лише на те, що актор реабілітується в найближчому майбутньому. Нещодавно стало відомо про спін-офф «Форсажу». Тут Двейн Джонсон зіграє разом із Джейсоном Стейтмом. І це може бути дуже цікаво...

ХОЧ СВОЮ КІНОШНУ СІМ'Ю ДВЕЙН ДЖОНСОН І ВРЯТУВАВ, АЛЕ ФІЛЬМ ЙОМУ ВРЯТУВАТИ НЕ ВДАЛОСЯ. ТЕПЕР ЗАЛИШАЄТЬСЯ СПОДІВАТИСЯ ЛИШЕ НА ТЕ, ЩО АКТОР РЕАБІЛІТУЄТЬСЯ В НАЙБЛИЖЧОМУ МАЙБУТНЬОМУ

кіномотлох. Режисер і сценарист в одній особі навіть не думав про правдоподібність, відкидаючи всі фізичні закони і здоровий глузд. Він припускає, що персона-

ж з безпеки по кишені квартира в такому фантастичному будинку...

Втім, ляпів у цій стрічці дуже багато. Так само багато, як зовсім неймовірних

Після виходу на великі екрани останніх «Месників» стало неймовірно сумно. Хоч фільм і вийшов досить вражаючим, але його творці нещадно вбили більшу частину улюблених персонажів. Крім того, чекати продовження цього муві потрібно буде ще цілий рік. Але студія Marvel вирішила підсолодити глядачам пігулку і презентувала чудову комедію «Людина-мураха і Оса».

Нова «Людина-мураха» — ліки від «Месників»

Нагадаємо, що перша серія цього запаморочливо смішного і моторошно незрозумілого фільму вийшла в 2015 році. Події стрічки розгортаються відразу після «Першого месника: Протистояння», але ще до «Месників: Війни нескінченності».

Отже, через три роки головний герой Скотт Ленг/Людина-мураха (Пол Радд) отримав право опинитися в команді Месників. Утім, у сольному фільмі йому не доведеться рятувати світ, і це дуже підкуповує. Скотт допомагатиме своїм давнім знайомим — доктору Хенку Піму (Майкл Дуглас) і його дочці Хоуп/Осі (Еванджелін Ліллі) в дуже важливій місії — подорожі у квантовий світ... Крім того, цій трійці доведеться битися зі справжньою Примарою.

Насправді Скотт Ленг дуже відрізняється від інших супергероїв-месників.

«Він простий хлопець, такий як усі, він не був народжений із якимись особливими здібностями. І для нього бути супергероєм — не головна мета в житті. Мені здається, для Скотта набагато важливіше стати Кессі хоршим батьком. Він передусім батько і тільки потім Людина-мураха. Часом розривається між двома цими ролями, і саме цей конфлікт мене в ньому і приваблює. Я сам батько, у мене двоє дітей», — розповідає про свого персонажа виконавець головної ролі Пол Радд.

А й справді, Людина-мураха — не Капітан Америка, не Халк (до речі, улюблений персонаж Пола Радда), не Тор і навіть не Доктор Стрендж. Він простий хлопець, який з примхи долі став тим самим супергероєм. Головним чином — для своєї доньки. До речі, у фільмі дуже зворушливо описані взаємини між Скоттом і Кессі.

Тема батьків і дочок є червоною ниткою цієї стрічки.

Всі актори зіграли чудово. Тільки завдяки Полу Радду ця картина вийшла доволі смішною, доброю та світлою. Еванджелін Ліллі — справжня її окраса. Ну а Майкл Дуглас... Його акторський талант беззаперечний, а харизма — безмежна! І, до речі, радує, що Дуглас не наслідує своїх колег по цеху «в літах», які нині знімаються у фільмах сумнівної якості. Він знайшов собі гідну франшизу.

Також у стрічці зіграли ще кілька зірок першої величини: Лоуренс Фішберн, Мішель Пфайффер і Майкл Пення. А роль маленької Кессі виконала чудова Еббі Райдер Фортсон.

Режисером картини став Пейтон Рід, який зняв і першу частину цього муві. Слід зазначити, сиквел у нього вийшов більш ефектний, неординарний, динамічний і смішний. І головне, що «Людина-мураха і Оса» справді змогли відволікти після драматичного фіналу чергових «Месників». Це просто те, що доктор прописав. Доктор Стрендж!

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.